

nº 749 4360
CEDOC
FONS
AVIADOR

ASSEMBLEA

fulls d'informació

nº2

de

CATALUNYA

París, JULIOL del 1.972

- -Punts de coincidència.....
- 1.-Consecució de l'amnistia general per als presos i exiliats polítics.
 - 2.-Exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació (inclosa la sindical), de manifestació i dret de vaga que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.
 - 3.-Restabliment provisional de les Institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.
 - 4.-Coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

L'ESPERIT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

L'enderrocament de la dictadura franquista no pot ser obra d'un sol partit, ni d'una sola organització política o altra. Cap partit polític, cap fracció d'opinió del país, pot pretendre assolir sola un tal objectiu; aquest serà el resultat de l'esforç i de l'acció conjunta de tots els antifranquistes.

L'Assemblea de Catalunya; ultra el bon seny, expressa l'interès comú i immediat.

Sense unitat mai no serem prou forts per a fer triomfar, a tot el país, un sistema polític al si del qual serà possible l'exercici dels drets democràtics fonamentals.

Aquell que encara cregui en la possibilitat d'eixemplar la influència de les propies idees per un altre camí que el de l'Assemblea de Catalunya, cau en una greu equivocació i frena l'avang de tota solució democràtica.

Els punts de coincidència de l'Assemblea de Catalunya no van contra dels objectius i aspiracions de cap de les forces d'oposició al franquisme, i s'identifiquen totalment amb les aspiracions i necessitats immediates de la immensa majoria.

Els catalans, el denominador comú dels quals és llur voluntat d'enfonsar la dictadura i restablir les llibertats democràtiques a Catalunya, haurien d'esforçar-se a comprendre el transcendent significat de l'Assemblea i aportar llur gra d'arena a l'aplicació dels seus acords, adherint-hi.

Dialoguem, per tant, amb franquesa i lleialtat, tot respectant les opinions divergents, única manera eficaç per fer adoptar per l'àmplia massa dels catalans els "punts de coincidència" de l'Assemblea de Catalunya.

..

Suggerim als nostres amics la celebració de petites reunions amb la participació de membres de la Comissió de París, per tal d'explicar als catalans de la regió els objectius de l'Assemblea de Catalunya.

DIGUEM NO A LA IL.LEGALITAT FEIXISTA!

IMPOSEM EL DRET A LA SOLIDARITAT !

La Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya ha prè la iniciativa de promoure un vast moviment de refus de la il.legalitat feixista que tingui per lema DIGUEM NO!.

Iniciativa que és justa i oportuna d'allò més perquè correspon a la situació del moment i a l'estat d'esperit a casa nostra que avui fa possible, sota la dinàmica del fet unitari, de traduir tal idea en gran força mobilitzadora. Trencar el cercle opressiu, afirmar i eixemplar la legalitat democràtica, constitueix, doncs, l'objectiu de la crida a DIR NO.

Precisament, per haver dit NO a la dictadura, per haver participat a accions socials i a la lluita per la llibertat i el dret d'opinió, són molts els homes exemplars, obrers, estudiants, intel·lectuals que es troben empresonats o pateixen persecució. I, molt encertadament, la Comissió Permanent crida a la mobilització de tot el poble català per imposar a la llum del dia el DRET A LA SOLIDARITAT amb els empresonats perseguits i llurs famílies.

Es adient de recordar que la història del nostre moviment obrer i nacional és ben rica d'exemples que mostren l'extrema sensibilitat del poble català per tot allò que significa solidaritat amb les víctimes de l'opressió. I podem estar segurs que, una vegada més, respondrà amb la mateixa sensibilitat que en el passat.

Endemés, multiplicar tota mena d'iniciatives i activitats per tal d'imposar el DRET A LA SOLIDARITAT pot molt bé ser un factor determinant per a imposar-ne propeperament d'altres en aspectes variats i concrets de privació il.legal de llibertat i drets en la vida civica i social. Privació que constitueix una trava que només podrà fer-se saltar incrementant la lluita i la mobilització per

colpejar, sense repòs la dictadura franquista, únic mitjà de fressar el camí que mena a l'ALTERNATIVA DEMOCRATICA.

De la mateixa manera, la resposta activa a la crida de la Comissió Permanent per a traduir en actes públics de la vida diària el DRET A LA SOLIDARITAT serà també per a molts catalans un primer i decisiu pas vers la incorporació conscient al combat col·lectiu per tal d'eliminar les causes de l'opressió.

El DIGUEM NO! a la repressió es troba immancablement en la trajectòria que mana al NO decisiu a la IL.LEGALITAT FEIXISTA i al triomf de la justícia i la legalitat, indisociables de la democràcia.

Fem, doncs, que cap català a l'exili no ignori aquesta nova i important crida de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya.

o
o...o...o
o

NOVES DETENCIONS

De nou a Barcelona la policia procedeix a detencions entre els rengles de l'oposició al franquisme, violant la pròpia "legalitat" del règim en mantenir arbitràriament les detencions sense comunicar als detinguts el motiu de llur detenció, tot i havent-los posat a disposició de l'autoritat militar.

La policia preté que els detinguts pertanyen al F.A.C. (Front d'Alliberament de Catalunya), a la qual organització atribueix la realització de diversos atemptats.

Entre els detinguts es troba el ben conegut escriptor Manuel Cruells.

I N F O R M A C I O N S

El butlletí n° 2 de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya dona compte dels treballs i realitzacions dels membres de l'Assemblea i de les decisions preses, tot reflectint el procés d'elaboració d'una actitud comuna en els seus components, que respon a la identitat de llurs propis objectius immediats i facilita així la tasca d'assolir-los.

L'editorial ens assabenta que el 12 de febrer, tingué lloc la segona sessió de la Permanent. Hi assistiren unes setanta persones, algunes per primera vegada.

A propòsit d'algunes actituds crítiques de sectors de l'oposició democràtica, fou remarcat que és missió de la Comissió Permanent esmerçar-se a aclarir dubtes i a eliminar suspicàcies, mitjançant la discussió franca i sincera. L'Assemblea de Catalunya no és un organisme polític ni tampoc no és el resultat d'un pacte polític entre els grups i persones que s'hi han adherit. És, en tot cas, un "organisme confluent d'oposició i d'incidència. És en aquest sentit que els elements polítics que la integren, han d'ésser al servei d'aquest organisme en l'exercici d'un contrast tan ampli i majoritari com sigui possible". Les formes de lluita que en resultin "han d'estar inspirades en l'esperit de l'Assemblea de Catalunya, i orientades a beneficiar dels grups que componen la Permanent".

Les propostes presentades, considerades com "un procés en marxa que la mateixa lluita anirà desenvolupant", estan orientades a promoure noves adhesions a l'Assemblea de Catalunya, a crear un moviment popular contra el feixisme i a provocar l'aparició de formes de refús potenciades per les més diverses accions polítiques.

El Secretariat prengué la responsabilitat de l'organització d'unes jornades de solidaritat democràtica. Fou llegit un comunicat adreçat a la Conferència Internacional contra la guerra d'Indoxina, una resolució per a la jornada de lluita contra la política educativa del règim feixista, i una informació sobre el judici militar sumaríssim instruit contra l'estudiant Alfred Sarrats i Llorens.

§§§

SOLIDARITAT

La crida de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya a la mobilització dels dies 8, 9 i 10 d'abril, per tal d'imposar el dret a la solidaritat democràtica, ha tingut el suport de les Comissions Obreres, de la Coordinadora dels estudiants universitaris, de les Comissions de solidaritat i de les Comissions de barri en general, d'organitzacions i Partits de l'oposició antifranquista, de personalitats col·legis professionals, parròquies, Entitats legals, etc. Els presos de la Model de Barcelona feren arribar llur adhesió a la Permanent i a les Comissions obreres, i invitaren els treballadors a expressar-se amb tota llur força. Els arquebisbes de

Barcelona i de Tarragona també s'hi van solidaritzar per mitjà de llurs homilies. Per a la preparació i realització d'aquesta campanya han estat distribuïts cent mil exemplars (en català i en castellà) de la crida de les Comissions de Solidaritat.

El diumenge 9 d'abril, malgrat i contra les mesures d'intimidació i els actes de fet de la policia, alguns centenars de persones, entre els quals, molts estudiants i professors, de les dues universitats, van anar a les presons a palesar llur solidaritat moral i material als presos polítics. El dilluns, els estudiants celebraren assemblees de solidaritat amb els detinguts i feren vaga; fins i tot degans i juntes

de Facultat, amb els professors, protestaren prop del cap de policia i del governador civil fins a l'alliberament dels detinguts.

Les jornades han creat condicions per avançar amb una més gran audàcia i determinació, i realitzar accions obertament, sense clandestinitat, ans bé, imposant la legalitat en la pràctica de la lluita.

AL PRICE DE BARCELONA

Els verticalistes del C.N.S. havien organitzat per al 28 d'abril al teatre Price, un acte "d'afirmació sindicalista".

Durant els discursos sovintejaren ja les interrupcions de la part del públic, sobretot en parlar el "jefe" del C.N.S. de Barcelona, Socias Humbert.

La gran sorpresa és produïda quan una noia, treballadora, sorgida inesperadament dels rengles de la sala, pujà a la tribuna i s'adreçà pel micròfon a l'assistència. Els organitzadors, per ofegar la veu de la noia, difongueren música a alta potència.

El públic contrarestatà cridant "Visca el Primer de maig", "Llibertat", mentre un grup de treballadors pujava a la tribuna per a protegir la noia. Esverats, els jerarques abandonaren el terreny ocupat per "l'enemic". L'acte es convertí en una autèntica afirmació obrera contra el C.N.S.

Finalment, els autors d'aquesta audaç acció van sortir, protegits pel mateix públic. Ni la "social" que vetllava, ni la policia dels voltants no va poder evitar res, ni intervenir.

Bravo! Aquest és un dels procediments d'establir la llibertat.

SOLIDARITAT AMB ELS POBLES HEROICS D'INDOXINA

Per raons materials, no poguem publicar en el primer butlletí la salutació de l'Assemblea de Catalunya de París a l'Assemblea mundial per la pau i la independència

dels pobles d'Indoxina celebrada a Versalles.

Davant l'actual situació a Indoxina, en particular al Vietnam, pensem interpretar el sentiment dels nostres amics, en reiterar la nostra condemnació de l'inhumà comportament de l'imperialisme, i proclamem la nostra solidaritat amb els heroics pobles d'Indoxina, tot i exigint que sigui respectat llur dret a la independència i a la llibertat i a determinar llur propi destí sense cap mena d'ingerència estrangera.

SALUTACIO

Saludem cordialment les Comissions pro-Assemblea de Catalunya, de Perpinyà, Tolosa, Marsella, Andorra i altres indrets, tot invitant-les a conjuminar l'esforç comú per tal que les nostres activitats a l'exili siguin un suport positiu i eficaç de l'acció de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya.

Δ LA FEINA

La preparació llarga i treballada és la clau de l'èxit de l'Assemblea de Catalunya. A Paris, el desig de veure estructurar-se l'oposició catalana, ens ha fet anar de pressa en la preparació i l'acompliment de tot el que s'ha pogut fer fins ara, i això ha fet que entre nosaltres exiliats, el moviment unitari s'ha iniciat, potser, amb no prou preparació prèvia.

Ens cal, ara, crear les condicions per establir un ampli i eficaç diàleg amb les persones, grups, organitzacions i partits que encara no s'han adherit als "punts de coincidència" de l'Assemblea de Catalunya. Volem dialogar, sense demanar a ningú cap renúncia. La bona entesa i l'acció conjunta són els instruments necessaris per a la instauració de la democràcia al país.

La recerca de la convergència en l'acció contra el franquisme de totes les forces d'oposició és i serà la nostra preocupació de cada dia.

Còpia del text distribuït a Barcelona amb motiu de les jornades de Solidaritat . (Anex als Fulls d'Informació n° 2).

LES COMISSIONS DE SOLIDARITAT DE BARCELONA i de les comarques de Terrassa, Sabadell, Mataró, Granollers, Badalona, Sta. Coloma, Manresa, Bages i d'altres, s'adrecen a l'opinió pública i ho fan com a òrgans d'activitat cívica que, d'ençà de la seva creació, constitueixen uns instruments unitaris contra la repressió en tots els seus aspectes i de promoció de totes les formes mitjançant les quals hom pot expressar la coparticipació amb tots els individus, i amb tots els grups perseguïts per llur conducta enfront de la injustícia de la dictadura que oprimeix els pobles i els homes dins l'àmbit de l'Estat espanyol.

LES COMISSIONS DE SOLIDARITAT, en la seva condició de membres integrants de l'Assemblea de Catalunya, fan una crida a totes les persones de bona voluntat perquè participin en les jornades dels dies 8, 9 i 10 d'abril, convocades per l'esmentada Assemblea de Catalunya, sota el principi de LLUITA EN FAVOR DEL DRET A LA SOLIDARITAT.

FEM CONSTAR:

UN. - La solidaritat constitueix un dret de tota persona, tant per a reclamar-la i rebre-la en la persecució, com per a exercir-la lliurement en favor d'aquell o d'aquells que sofreixen la injustícia en qualsevol de les seves formes

DOS. - El dret a la solidaritat és independent de la ideologia de la militància política, de la confessió religiosa, i troba la seva realització més elevada precisament, quan és exercida respecte d'aquell que, en sofrir la injustícia, és de pensament oposat, d'adscripció política diferent, o de concepció filosòfica o credo religiós diversos

TRES.- En una situació com la nostra, de violació permanent dels drets, la lluita en favor del Dret a la Solidaritat esdevé acció política, imposada com un deure, a tots els ciutadans que no siguin repressors.

ENTENEM l'exercici del Dret a la Solidaritat com una COPARTICIPACIO amb l'altre tant en les seves joies com en les seves desgràcies, i oposada a l'egoisme individual.

DENUNCIEM que la negació de solidaritat constitueix una ajuda a la injustícia i una col.laboració a la repressió.

DENUNCIEM la violència emprada per les anomenades "fuerzas del orden" no solament en forma de tortures, sinó també amb uns atacs assassins a les accions de masses, com els que recentment s'han produït a Terrassa, Barcelona (SEAT), Erandio, Granada, Vallvidrera i ultimament al Ferrol (Bazán).

INVITEM a considerar:

- La solidaritat és, per essència, antisectària i, per això, constitueix una força propulsora de l'acció unitària de més abast, puix facilita la convivència entre les diverses tendències sense que exigeixi, però, que ningú renunciï a cap dels principis peculiars.

- La solidaritat es pot estendre a molts altres sectors populars que, per manca d'informació no participen en l'activitat solidària

- La solidaritat permet la presència en la lluita de totes les persones de bona voluntat, sigui quin sigui el seu nivell polític o cultural.

